

«დინამო»

«ДИНАМО»

- № 1 ოთარ გაბელია
- № 2 ახრიკ ცვეიბა
- № 3 ალექსანდრე ჩივაძე
- № 4 სოსო ჭელიძე
- № 5 შალვა არზიანი
- № 6 ზაურ სვანაძე
- № 7 ნუკრი კაკილაშვილი
- № 8 თენგიზ სულაქველიძე
- № 9 ოთარ კორღალიძე
- № 10 გიო გურული
- № 11 რამაზ შენგელია
- № 12 თეიმურაზ ქვეციანი
- № 13 შამუკა ხანციქელია
- № 14 ზაზა რევიშვილი
- № 15 გურამ აქოევ
- № 16 გელა კეგაშვილი

- № 1 ოთარ გაბელია
- № 2 ახრიკ ცვეიბა
- № 3 ალექსანდრე ჩივაძე
- № 4 სოსო ჭელიძე
- № 5 შალვა არზიანი
- № 6 ზაურ სვანაძე
- № 7 ნუკრი კაკილაშვილი
- № 8 თენგიზ სულაქველიძე
- № 9 ოთარ კორღალიძე
- № 10 გიო გურული
- № 11 რამაზ შენგელია
- № 12 თეიმურაზ ქვეციანი
- № 13 შამუკა ხანციქელია
- № 14 ზაზა რევიშვილი
- № 15 გურამ აქოევ
- № 16 გელა კეგაშვილი

გუნდის კაპიტანი ა. ჩივაძე
უფრ. მწვრთნელი გ. ზონინი

Капитан команды А. Чивадзе
Ст. тренер Г. Зонин

«ლოკომოტივი»

«ЛОКОМОТИВ»

- № 1 პლაშენ ხეობლივი
- № 2 ანტონ ველკოვი
- № 3 პაველ დოჩევი
- № 4 ალექსანდრე დუდოვი
- № 5 დიმიტრ ვასევი
- № 6 ნიკოლაი ტოდოროვი
- № 7 ალექსანდრე ბონჩევი
- № 8 კირილ მეტკოვი
- № 9 გოშო პეტკოვი
- № 10 ხრისტო ზლათინოვი
- № 11 სტანჩო სტოევი
- № 12 ნასკო ჯელევი
- № 13 ვლადიმერ ლალოვი
- № 14 ივან სვოიანოვი
- № 15 ივან ვასილევი
- № 16 იულიან ნაკოვი

- № 1 Пламен Николов
- № 2 Антон Велков
- № 3 Павел Дочев
- № 4 Александр Дудов
- № 5 Димитр Васев
- № 6 Николай Тодоров
- № 7 Александр Бончев
- № 8 Кирил Метков
- № 9 Гошо Петков
- № 10 Христо Златинов
- № 11 Станчо Стоев
- № 12 Наско Желев
- № 13 Владимир Лалов
- № 14 Иван Своинов
- № 15 Иван Василев
- № 16 Юлиан Након

გუნდის კაპიტანი ა. ბატოვი
უფრ. მწვრთნელი ა. ჩაჩევსკი

Капитан команды С. Стоев
Ст. тренер А. Чачевски

Пресс-центр Тбилисского стадиона «Динамо»
имени В. И. Ленина

Составитель О. НОЗАДЗЕ

Техредактор А. Дарахвелидзе

Выпускающий А. Самхаралдзе

№ 18 (210)

ფასი 25 კპ.

შეჯ. 9279

ტირაჟი 10.000

უა 00460

საქართველოს კა კვ-ის გამომცემლობის შრომის წითელი
დროშის ორდენისა და სტამბა, თბილისი, ლენინის, 14

ფეხბურთი

ფეხბურთი

თბილისი

Кубок УЕФА

«დინამო»
თბილისი

«ДИНАМО»
ТБИЛИСИ

„ლოკომოტივი“

«ЛОКОМОТИВ»

სოფია

СОФИЯ

ДОБРЕ ДОШЛИ В ТЕИЛИСИ, СКЪПИ ГОСТИ—ФУТБОЛИСТИ
ОТ ДРУЖЕСТВЕНА БЪЛГАРИЯ!

სალამი ძვირფას სტუმრებს — მემორალური გულბარების შესახებ

ორი კვირის წინ — 16 და 17 სექტემბერს — გაიმართა ევროპის საკლუბო ტურნირების სასტარტო შეხვედრები — პირველი რაუნდის 64 მატჩი. როგორ ითამაშეს საბჭოთა და ბულგარელმა კლუბებმა:

ჩემპიონთა თასი (მეთექვსმეტადღიანი)

„დინამო“ კიევი — „გლაზგო რეინჯერსი“ გლაზგო (შოტლანდია) — 1:0
„ბაიერნი“ მიუნხენი (გერ) — „სრედვილი“ (სოფია) — 4:0

თასების თასი (მეთექვსმეტადღიანი)

„დინამო“ მინსკი — „გენკლერბილიგი“ ანკარა (თურქეთი) — 2:0
„უიტორმა“ სოფია — ოფი (საბერძნეთი) — 1:0

უფასეს თასი (ოცდამათრამეტადღიანი)

„სპარტაკი“ მოსკოვი — „დინამო“ დრეზდენი (გერ) — 3:0
„ლოკომოტივი“ სოფია — „დინამო“ თბილისი — 3:1
„ზენიტი“ ლენინგრადი — „ბრიუგე“ (ბელგია) — 2:0
„გრანპოპერსი“ ციურიხი (შვეიცარია) — „დინამო“ მოსკოვი — 0:1
„სრვენა ზეზელა“ ბელგრადი (იუგოსლავია) — „თრაკია“ პლოვდივა — 3:0

17 სექტემბერი, პასილ ლევსკის სტადიონი

დღევანდელი მეტოქენი — სოფიის „ლოკომოტივი“ და თბილისის „დინამო“ გათამაშების პირველ მატჩში, ორი კვირის წინ, ერთმანეთს შეხვდნენ ბულგარეთის ქვედაქალაქის მთავარ სტადიონზე, ვასილ ლევსკის სახელს რომ ატარებს. დინამოელთა ერთობ გადახლისებულმა გუნდმა, რომელშიც მთლიანად შეიცვალა მწვრთნელთა შემადგენლობა (გერმან ზონინი, მერტაზ ზურცლაკო, ელადიმერ გუცაევი) კარგა შთაბეჭდილება დატოვა, ყოველ შემთხვევაში ტაქტიკურად გააზრებულად მოქმედებდა. მოთამაშეები მონდომებდა არ იშურებდნენ, და თუ დინამოელებმა წააგეს ბრძოლა, ამაში ბრალი რომდენადმე ჩვენს დაცვას, მეტწილად კი... მატჩის არბიტრს ეანო ეუიოვიჩს მიუძღვის. იუგოსლაველმა მსაჯმა თბილისელთა კარში ზედღივილი საეჭვო 11-მეტრიანი დანიშნა გაბეღიას (მან საკმაოდ ნერვიულად ჩაატარა თამაში) შეფახებისას ქერ სტოევთან, მერე კი მეტოქეთან, თუმცა-ღა არბიტრის სასტყენი დეშდა, როდესაც მასპინძლებმა თავიანთ საჯარიმოში აშკარად მოცულეს გარღვევაზე გასულა

კორალიძე. პირველი პენალტი ლოკომოტიველებმა (ზლატინოვი) 45-ე წუთზე გაიტანეს, მეორე (სტოევი) — 50-ზე. ამას მოჰყვა შენგელისას, დღეს ასე იმედისმოწყვეტი ბურთი (75-ე წუთზე). გოლებს წერტილი დაუსვა ტოდოროვმა (83-ე წუთზე). 1:3 — საკმაოდ შთაბეჭდავი პასივია. და მაინც არ ეკარგავთ იმედს, თუმცა ბრძოლა და გათამაშების მომდევნო წრეში გასვლა, უნდა ეფიქროთ, იოლი საქმე არ იქნება. როგორც ჩანს ოპტიმიზმს არ ეკარგავთ თბილისელ დინამოელთა ახალი ზეგმძღვანელი გ. ზონინიც, რომელმაც სოფიის მატჩის შემდეგ განაცხადა: „გაწიბილებული ვარ ასეთი სუსტი მსაჯობით. ვეცდებით თბილისში საპასუხო შეხვედრაში გამარჯვებისათვის და ტურნირის მომდევნო წრეში გასვლისათვის ვიბრძობოთ“.

გულბარების მიწა-წყალზე მდებარე პეტრიწონის მონასტერი. ანუ ბაქოვოს ხაენა, დღეს უველასთვის კარგადაა ცნობილი, ოთხი ათეული წლის წინ კი მის შესახებ ცოტა ვინ-მემ თუ იცოდა დაწერდებოდა. და აი 1919 წელს მას ეწვია საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ექსპედიცია, რომელშიც შედიოდნენ აკაკი შანიძე, ნიკო ბერძენიშვილი და ოთარ გუგინიშვილი. ისინი დიდი მოწინააღმდეგეობით გაეცნენ ძველ ქართულ არქიტექტურულ ნიმუშებს, ხელნაწერებს, სხვადასხვა ნივთებს, იქ დახვეწებულ ხატს, გუმბათოვან-გვირგვინებულ ქვარს.

1968 წელს ჰვენი წინაპრების ნაკვალევზე, პეტრიწონის მონასხილავად ხიმონ უაუხიშვილი და აკაკი ურუშაძე გაემგზავრნენ. ა. ურუშაძემ დაწერდებოდა აღწერა ეს მოგზაურობა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის მიერ დახატებულ წიგნში „ქარ-

თული კულტურული კერა ბულგარეთში“. საიდანაც ბევრ საგულისხმოს ვიგებთ. ...პეტრიწონის ქართული მონასტერი ბალკანეთის ნახევარკუნძულის ერთ-ერთი უძველესი ქალაქის პლოვდივის ახლოს, როდოპის მთის ჩრდილოეთ კალთაზე, მდინარე ასენიკის მარჯვენა მხარეს, ზღვის დონიდან 400 მეტრზე მდებარეობს. მონასტერი მაღალი გალავნითაა შემოვლებული და შორიდან ნამდვილ ციხე-სიმაგრეს ჰგავს. ჩვენი მრავალსაუკუნოვანი კულტურის ისტორიაში, კერძოდ, ქართული განათლებისა და მწერლობის ისეთ ცენტრებთან ერთად, როგორცაა ივერიის მონასტერი ათონის მთაზე საბერძნეთში, სვიმეონ სასწაულმოქმედის ხაენა შავ მთაზე ანტიოქიაში და ბოლოს, პალესტინის ქერის მონასტერი. პეტრიწონის ხაენას მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია.

პეტრიწონის ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის მონასტერი 1088 წელს დაარსეს ბიზანტიის კეისრის ალექსი კომნენოსის კარზე აღწევებულმა ტაოელმა ერისთავებმა — ძმებმა გრიგოლ და აბას ბაქურიანისძეებმა. გრიგოლ ბაქურიანი დიდხანს ოცნებობდა აეგო მონასტერი და საწაადელს მხოლოდ სიბერის უამს მოაღწია. მან მონასტერში 30 განათლებული ქართველი ბერი დაამკვიდრა, რომელთა უმრავლესობა საქართველოდან გაიწვია. პეტრიწონის ხაენასთან გრიგოლმა დაარსა სემინარია, რომელსაც იმხანად მდიდარი ბიბლიოთეკა ჰქონია. პეტრიწონის ხაენას მეშვეობით იმთავითვე ხორციელდებოდა ცხოველი ურთიერთობა ქართველებსა და ბულგარელებს შორის. სურათებზე: პეტრიწონის ღვთისმშობლის ტაძარი; გრიგოლ ბაქურიანისძის საძვალე.

პეტრიწონი —
ქართული
საგანა

БОЛГАРСКИЙ СПОРТ

НАЧАЛО развитию физической культуры и спорта в Болгарии положило создание в стране первых гимнастических обществ в 90-х годах прошлого столетия. Конечно, они сильно разнились от спорта в современном понимании, но именно «Борец», «Сокол», «Младеж» и другие заложили фундамент будущих спортивных успехов. За годы народной власти Болгария стала одной из развитых спортивных держав мира. Любопытно вспомнить, что в 1938 году в Болгарском атлетическом союзе, объединившем представителей разных видов спорта, было всего 482 члена, из них... 4 женщины. Одним словом, как образно заметил софийский журналист Любомир Янов, «вся спортивная Болгария могла свобо-

дно разместиться в нескольких автобусах». Ну а сегодня в стране только футболом занимается 200 тысяч человек. Вот ещё одно интересное сравнение: на I Олимпиаду 1896 года в Афины Болга-

рия послала... всего трёх участников, один из которых в турнире гимнастов занял 5-ое место при 6-ти участниках. А вот в Олимпиаде 1952 года участвовал уже 71 болгарский спортсмен и боксёр Борис Георгиев принёс стране первую олимпийскую медаль-

серебряную. Первое олимпийское «золото» было завоевано в Мельбурне борцом Николаем Станчевым, который, кстати, выиграл по очкам у грузинского борца Георгия Схиртладзе...

Наредкость урожайным стал для болгарских спортсменов нынешний год. Достаточно сказать, что совсем недавно атлеты Болгарии отлично выступили в чемпионатах мира по легкой и тяжелой атлетике, спортивной гимнастике. Штангисты завоевали в Остраве 5 золотых наград, «золото» привезли из Варны «художницы» Б. Панова и её подруги по групповым упражнениям. Но особенно отличилась в Риме знаменитая прыгунья в высоту Степка Костанова, установившая новый мировой рекорд.

ФУТБОЛ НАШИХ ГОСТЕЙ

Впервые советские и болгарские футболисты встретились в 1940 году. На софийском стадионе «Юнак» местная «Славия» принимала московский «Спартак», проиграв со счётом 1:6. Во втором матче, который судил популярный ленинградский арбитр Николай Усов, против спартаковцев играла сборная Софии. Москвичи вновь победили убедительно — 7:1. Спустя 4 года по инициативе ведущего деятеля международного коммунистического и рабочего движения, большого друга советского народа Георгия Дмитрова гостями Болгарии стали футболисты московского «Торпедо», а в конце 40-ых годов на товарищеские матчи приехали сюда футболисты «Шахтёра».

На олимпиаде 1952 года в первом же матче встретились друг с другом сборные СССР и Болгарии. Дополнительное время принесло трудную победу нашей команде — 2:1 (голы забил Колев, Бобров и Трофимов). На Играх в Мельбурне болгары с тем же счётом уступили чемпиону — сборной СССР, завоевав «бронзу», а в олимпийском Мехико — 6:8 выиграла «серебро», проиграв в

Г. Аспарухов

И. Колев

финале команды Венгрии со счётом 0:1. Успехи болгарского футбола в чемпионатах мира более скромны.

Наиболее известные футбольные клубы страны «Левски-Спартак», «Септемврийско знаме» (ныне «Витоша») и «Славия», наиболее популярные футболисты разных лет С. Божков, М. Манолов, К. Ракаров, И. Колев, П. Панайтов, Г. Найдёнов, Д. Якимов, И. Шаламанов, Г. Аспарухов, П. Жеков, Х. Бонев, Н. Котков — футболист №1 софийского «Локомотива» за все годы существования этого клуба.

НАШ сегодняшний соперник — команда софийского «Локомотива» — по два раза участвовала во всех трёх европейских турнирах, проведя только в розыгрыше Кубка УЕФА 13 встреч (5 побед, 3 ничьи, 5 поражений, разность мячей 21—18). «Локомотив» является четырёхкратным чемпионом Болгарии, в прошлом розыгрыше команда заняла 4-ое место. Нынешний сезон «Локомотив» начал отлично, одержав 5 побед в 5 матчах, однако потерпев затем крупное поражение, лишился лидерства.

გზიარული სარდატი

გაგზავნი
საბჭოთა
დელეგაციას

უკვარსი თუ არა ბულგარელებს ზუმრობა, იუმორი?..
რა გულუბრული შეკითხვაა! მას ხად მღებარეობს გაბროვო, რომლის მცხოვრებლები მომჭირნობის მიზნით... კულს კრიან კატას (რათა უფრო სწრაფად შემოვიდეს ოთახში, რომ სიცივე ნაკლები გავიდეს გარეთ), მწვანე სათვალეს უკეთებენ ცხენს (რათა გამხმარ-გაყვითლებული თვა არომატული და მწვანე ბალახი ეგონოს), საათს აჩერებენ ღამით რათა მისი მექანიზმი არ გაყვდეს)...
ღიახ, ეს პატარა ქალაქი (მასში 90032 ადამიანი ცხოვრობს და მოსახლეობის რაოდენობით მე-14 დგილზეა თავის ქვეყანაში) ნამდვილად ბულგარეთშია. ცნობილია ისიც, რომ გაბროვო კარგა ხანია აღიარებული არა მარტო ბულ-

გარეთის, არამედ მსოფლიო იუმორის დელეგაციად. რა ვიციო — ასე ამტკიცებენ თვითონ ბულგარელები! უოველ შემთხვევაში, სწორედ გაბროვოში არ ხებობს ჩვენს პლანეტაზე ერთადერთი „იუმორისა და სატირის სახლი“, ეს ქეშმარიტი... „სიცილის ღუვრი“. მსოფლიოში უველაზე მზიარულ სახლს ასეთი მრავლობეტყველი წარწერა აშვენებს: „მსოფლიო გადარჩა, იმიტომ რომ იცი-ნოდა!..“ სხვათაშორის, გაბროვოში ორ წელიწადში ერთხელ იმართება იუმორის ტრადიციული საერთაშორისო ფესტივალი, რომლის ლაურეატები — სიცილის დიდოსტატები — საზეიმოდ დებულობენ მეტად ხმარესტიყო კრებობს — „ეშმაკ პეტრებსა“ და „ოქროს ეზოს“

ბულგარული იუმორი

პარსკლავი იყო მოსკოვი...

ბანხალაი, წარმოსადგეი, ძლიერი და მოქნილი, ამასაც მეტად თავმდაბალი და გულსხმიერი — ასეთი ასაკით ფეხბურთის მოყვარულებს გიორგი ასპარუხოვი.

ფეხბურთის ეს მომავალი ვარსკვლავი სოფლის «ლეოსის» კაბუეთა გუნდის მწვრთნელმა აღმოაჩინა. 17 წლის გ. ასპარუხოვი კაბუეთა ეროვნულ ნაკრებში მიიწვიეს, ორიოდე სეზონის შემდეგ კი ნიჭიერი ფეხბურთელი უკვე ქვეყნის მთავარ გუნდში გამოდიოდა. ახალგაზრდა ცენტრალურ თავდამსხმელს ჩაუტეს მსოფლიოს ჩემპიონატზე ქვეყნის სპორტული ღირსების დაცვა მიანდეს. 1965 წელს გ. ასპარუხოვი ბულგარეთის ყველაზე შედეგიანი მოთამაშე გახდა, იგი წლის საუკეთესო სპორტსმენად აღიარეს, ხოლო «ფრანს-ფეტბოლის» ტრადიციული რეფერენდუმის მონაწილე ერნალისტებმა ბულგარელი ფეხბურთელი ვეროპის ერთ-ერთ საუკეთესო ფეხბურთელად მიიჩნიეს.

სამწუხაროდ, ფეხბურთის ეს დიდი, მოკაშაშა ვარსკვლავი ნაადრევად ჩაქრა — გიორგი ასპარუხოვი საავტომობილო კატასტროფში დაიღუპა ნიკოლა კოტკოვთან ერთად.

— ასპარუხოვის დაღუპვის ამბავი, შეიძლება ითქვას, მთელმა ბულგარეთმა მწვეველ განიცადა — გაიხსენეს ამაჟინათ ჩვენმა ცნობილმა კინორეჟისორებმა, „ქართულ-ბულგარული“ ოჯახის წარმომადგენლებმა, ცოლქმარმა ნელი ნენოვამ და გენო წულაიამ. — გიორგის ახლოს ვიცნობდით, ვმეგობრობდით მასთან, სოფიაში ხშირად ჩასვლისას მის ყოველ მატჩს ვესწრებოდი, ასე განაჩეთ, ასპარუხოვის ვარჯიშსაც დავსწრებოდი რამდენჯერმე ვასილ ლევსკის სტადიონზე, რომლის შორიხლოს ნენოვების სახლი მდებარეობს. გულშემატკვრებმა ასპარუხოვს მეტსახელად «გუნდი»-ს ეძახდნენ და იგი მინდორზე მართლაც... მთელი გუნდი იყო. შესანიშნავი სპორტსმენი გახლდათ — ფეხბურთის კემპარტი ვარსკვლავი...

ამ სურათებზე აღბეჭდილია ბულგარულ ქალ ფეხბურთელთა — „ბუცებანი ამპონკების“ — თამაშის მომენტები.

მინდორზე მხოლოდ კალკებია

რბ დახამალია, სუსტი სქესის წარმომადგენელთა ფეხბურთზე პირველად ცოტა არ იყოს ეჭვის გრძობით მივდიოდით. აი მხატვრული ტანვარჯიში გავვიგია, კალათბურთიც, ფრენბურთიც, თუ გნებავთ, მარათონული რბენაც, მაგრამ... კალთა ფეხბურთი? სიცილ-ხარხარისთვის და სამახარაოდ თუ წახვალ მხოლოდ!

ასე იყო იმ დღესაც ბულგარეთის დედაქალაქ სოფიის მთავარ სტადიონზე ვახალ ლევსკის სახელს რომ ატარებს. მწვანე მინდორზე საასპარუხოვდ ნამდივლ საფეხბურთო ფორმში გამოწვივებული ქალები გამოვიდნენ. სერიის საურბელად მოსულნი უკვე... მეთექვსმეტე გაცოცხლნი დარჩნენ: ქალები ისეთი მონდომებითა და თინით, ისე ოსტატურად თამაშობდნენ, რომ წამდამდამ ტაშა და მქუხარე აპლოდისმენტებს იმკიდნენ. აქა-იქ შემახილებიც გაისმა: „უოჰაჰ, ქალებო!“, „აი ეს არის ფეხბურთი!“, „აყავებო, ისწავლეთ ქალებისაგან ბურთის თამაში“.

მსაჩის თინაღურ სახტევენზე არცერთი გულშემატკვირი არ დამრულა სახლისაკენ, სოფიელებს მიეწონათ კალთა ფეხბურთის მალე მშვენიერი სქესის წარმომადგენლები ვარსკლავი ფეხბურთის მოყვარულებმაც იხილეს — ცნობილ კურორტზე პირველი ოფიციალური ტურნირი გაიმართა.

«ОКРИМ»

15 СЕНТЯБРЯ в Москве был подписан контракт между объединениями «Совинтерспорт» и «Дорна мэнэджмент» (истернюрон лимитед) по спонсорству шести советских команд — участниц Кубков УЕФА на сезон 1987 — 1988 гг.

Спонеором этих команд — «Динамо» (Киев), «Динамо» (Минск), «Спартак» (Москва), «Динамо» (Москва), «Динамо» (Тбилиси) и «Зенит» (Ленинград) — будет итальянская промышленная фирма «Окрим сла» из Кремонны, имеющая деловые

связи с советскими организациями. Все эти шесть команд будут выступать с одним и тем же символом «Окрим» на протяжении всего сезона. Впервые контракт по глобальному спонсорству заключен для всех команд одной страны, одновременно выступающих в Кубках УЕФА, что явилось результатом серьезного сотрудничества между объединениями «Совинтерспорт» и «Дорна мэнэджмент групп».

Средства, полученные от спонсорства, будут использованы для развития массового футбола в СССР. (ТАСС).

პირველი სეზონის მეორე სურათი.

მსაჯები:
 რ. მატუსიკი,
 რ. ლისკა,
 მ. მურერი
 ('ველი' — ჩეხოსლოვაკია)

უქან-ს კომისარი:
 ლ. ჩილსკი
 (პოლონეთი)

სუდბი:
 რ. მატუსიკი,
 რ. ლისკა,
 მ. მურერი
 (все — Чехословакия)

КОМИССАР УЕФА:
 Л. Рилски
 (Польша)

ძველი პლოვდივის უბნები ძალიან მკვანან ჩვენს თბილისს, კერძოდ ძველი მეტეხის ციხის მიდამოებს.

